

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010764
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2116010764.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného K. J., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava pod č. k. 1T/28/2016-199 zo dňa 20.03.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.06.2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný K. J., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom S.,

podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku spod obžaloby Okresného prokurátora Trnava sp.zn. 1Pv 393/15 zo dňa 21.04.2016 prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené dieťa - mal. K. J., nar. XX.XX.XXXX, rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.01.2015 č. k. 18P/47/2014-22, právoplatným dňa 14.02.2015, tak, že je povinný prispievať na jeho výživu sumou vo výške 50,00 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. H., trvale bytom T. XXX, si v mieste bydliska a ani inde na území Slovenskej republiky riadne neplnil vyživovaciu povinnosť, čím mu za obdobie od júna 2015 až do dňa 20.03.2018, s výnimkou obdobia od 29.01.2018 do 20.03.2018, kedy bol vo výkone väzby a nemal žiaden finančný príjem, ako aj s výnimkou období od 01.12.2016 do 28.02.2017 a od 01.06.2017 do 31.07.2017, kedy poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 €, zároveň bol v obdobiach od 12.12.2016 do 05.02.2017 a od 29.05.2017 do 08.08.2017, kedy bol vyradený pre nespokojnosť, vedený na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, v ktorých obdobiach od 01.12.2016 do 28.02.2017 a od 01.06.2017 do 31.07.2017 mal podľa posúdenia predbežnej otázky súdom povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške 30% zo sumy životného minima mesačne na svoje maloleté dieťa (t. j. 27,13 € za obdobie od 01.12.2016 do 30.06.2017 a od 01.07.2017 vo výške 27,32 €), čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 125,84 €, pričom napriek existencii vyživovacej povinnosti nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti a nerozvinul dostatok úsilia k nájdeniu si stáleho zamestnania, ktoré by mu umožnilo si vyživovaciu povinnosť plniť v stanovenej výške, keď bol zamestnaný len na dobu určitú u spoločnosti N., s.r.o. od 06.02.2017 do 24.04.2017 s priemerným mesačným príjmom vo výške 346,59 €, inak nebol vedený v evidencii Sociálnej poisťovne u žiadneho iného zamestnávateľa, na výživu mal. syna neprispieval ani žiadnym iným spôsobom, a skutok spáchal napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08.07.2013 č. k. 1T/97/2013-76, právoplatným dňa 24.07.2013, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo

výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 24.04.2014,

o s l o b o d z u j e ,

pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trnava pod č. k. 1T/28/2016-199 zo dňa 20.03.2018 uznal obžalovaného K. J., za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Za to obžalovanému K. J. okresný súd uložil :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Samosudca okresného súdu písomné vyhotovenie rozsudku odôvodnil v rozsahu č. I. 199-202 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti, ktorú si neplnil. Vyživovaciu povinnosť si neplnil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Okresný súd v zmysle vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní (výpovedí obžalovaného a poškodenej a listinných dôkazov) ustálil, že obžalovaný nemal od vzatia do väzby, t.j. od 29.01.2018 až do rozhodnutia súdu dňa 20.03.2018 možnosť plniť si vyživovaciu povinnosť, nakoľko nemal žiaden príjem, pričom v obdobiach od 01.12.2016 do 28.02.2017 a od 01.06.2017 do 31.07.2017 mal podľa posúdenia predbežnej otázky súdom (§ 7 ods. 1 Trestného poriadku) povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške 30% zo sumy životného minima mesačne na svoje maloleté dieťa (t.j. 27,13 € za obdobie od 01.12.2016 do 30.06.2017 a od 01.07.2017 vo výške 27,32 €), nakoľko v týchto obdobiach poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 € a podľa názoru súdu tak nebolo v schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch obžalovaného si vyživovaciu povinnosť v určenej výške.

Obžalovaný teda od júna 2015 až do dňa 20.03.2018 mal podľa názoru okresného súdu uhradiť výživné vo výške 1.485,84 €, pričom uhradil len výživné vo výške 1.360,00 €, teda mu vznikol dlh vo výške 125,84 €.

Okresný súd na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Trestného poriadku a § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t.j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal okresný súd za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe, po jeho modifikácii na podklade záverov a úvah okresného súdu, zároveň so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku a so zmenou právnej kvalifikácie na prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, stal a že tento skutok spáchal obžalovaný K. J..

Skutok obžalovaného ako po objektívnej tak i po subjektívnej stránke naplňuje podľa okresného súdu všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona a obžalovaného za spáchanie tohto skutku uznal v celom rozsahu vinným.

K výroku o treste okresný súd uviedol :

Pri ukladaní trestu obžalovanému okresný súd vychádzal z ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu okresný súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. I/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a nezistil priťažujúce okolnosti, dospel k záveru, že obžalovanému K. J. je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov (t.j. takmer v strede upravenej trestnej sadzby, t.j. podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností, keď trest mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona v sadzbe od 12 mesiacov do 44 mesiacov) so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Trestného zákona).

Proti tomuto rozsudku podal ihneď na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný (č. I. 198 spisu), ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne (č. I. 205 spisu).

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania zhrnul obsah odvolaním napadnutého rozsudku. Uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu vo výroku o treste sa nestotožňuje. Výrok o treste považuje za neprimerane prísny, nakoľko represívna zložka trestu nezodpovedala účelu trestu a to najmä s prihliadnutím na to, že sa k žalovanému skutku priznal a úprimne ho aj oľutoval. Takto uložený trest nesleduje preventívny ani resocializačný cieľ a neprispieva k polepšeniu a náprave obžalovaného. Z týchto dôvodov navrhuje odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok a uložiť mu miernejší trest.

Dňa 13.04.2018 (po vyhlásení rozsudku súdom I. stupňa) bolo prostredníctvom obhajkyne doručené okresnému súdu oznámenie o úhrade nedoplatku na zameškanom výživnom spolu s poštovou poukážkou na sumu 130,- eur poslané adresátovi J. H., T. č. XXX.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavili prokurátor krajskej prokuratúry, obhajkyňa, obžalovaný K. J. a svedkyňa J. H..

Prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že vzhľadom na zaplatenie dlhu na výživnom navrhuje odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Svedkyňa J. H. uviedla, že dlh na zameškanom výživnom jej bol zaplatený.

Obhajkyňa navrhla dovolaciemu súdu, aby oslobodil obžalovaného spod obžaloby, nakoľko dlh na zameškanom výživnom bol v celom rozsahu zaplatení.

Obžalovaný sa pridržiaval prednesu svojej obhajkyne.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to v lehote ustanovenej v zákone, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil :

- prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 22.04.2016 na Okresný súd Trnava podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na K. J. pre skutok právne posúdený ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

- okresný súd dňa 27.04.2016 vydal vo veci trestný rozkaz pod č. k. 1T/28/2016-78, ktorým uznal K. J. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Predmetný trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, vzhľadom na riadne a včas podaný odpor obžalovaným. Okresný súd podľa § 353 ods. 3 Trestného poriadku nariadil vo veci hlavné pojednávanie na deň 10.01.2017.

- zo zápisnice o hlavných pojednávaniach vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie a to: výsluchom obžalovaného, svedkyne J. H., ako aj oboznámením listinných dôkazov.

- z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, z toho 2 krát za prečin zanedbania povinnej výživy.

- dňa 13.04.2018 (po vyhlásení rozsudku súdom I. stupňa) bolo prostredníctvom obhajkyne doručené okresnému súdu oznámenie o úhrade nedoplatku na zameškanom výživnom spolu s poštovou poukážkou na sumu 130,- eur poslané adresátovi J. H., T. č. XXX.

K výroku o vine :

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania mal dostatočným spôsobom preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe aj po jeho modifikácii na podklade záverov a úvah okresného súdu, zároveň so stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku (dlh na výživnom ustálil vo výške 125,84 €) a so zmenou právnej kvalifikácie na prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, stal a že tento skutok spáchal obžalovaný K. J..

Avšak vzhľadom na zaplatenie zameškaného výživného vo výške 130,- Eur zo strany obžalovaného pred odobratím sa odvolacieho súdu na záverečnú poradu pri rozhodovaní o vine obžalovaného sa odvolací súd riadil osobitným prípadom účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, keď splnenie týchto citovaných zákonných podmienok mal odvolací súd za preukázané na podklade výsledkov dokazovania vykonaných na verejnom zasadnutí.

Podľa § 86 ods.1 písm.a) Trestného zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin

a) zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku, súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla,

Za tohto stavu, keďže zanikla trestnosť stíhaného trestného činu, odvolací súd obžalovaného K. J. spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.